



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Nicodemi Frischlini Alemanni Dido

Frischlin, Nicodemus

Tvbingae, 1581

VD16 F 2926

Widmung


urn:nbn:de:hbz:466:1-12502

NOBILI, HO-

NESTO, ET ERVDITO IV,

ueni, D. Othoni Rosacranzio, nobilis ac

strenui Viri Georgij filio, S. P. D. Nico-
demus Frischlinus, P. L. &c.

 Mnes Virgilianæ Aene-
idis libros esse Tragicos,
aut certè instar Tragœ-
diarum, nemo ignorat,
qui in hoc autore paul-
lò diligentius est versa-
tus. Nam quòd suis constant Dialogis-
mis & colloquijs, quòd personis subli-
mibus, quòd verbis magnificis, quòd
deniq; suis quibusdam actibus, id verò
tam est notum, vt ne pueri quidem ne-
sciant. Sed & Tragicas esse catastro-
phas singulorum librorum, ex his, quæ
sequuntur, manifestum fiet omnibus.
Nam etsi primus liber Comœdiæ vide-
tur similior, quàm Tragœdiæ, (si ad læ-
tam catastrophen respicias) tamen in
his omnibus tristes sunt magnarum per-
sonarum

A ij sonarum

P R A E F A T I O :

sonarum exitus. Igitur secundus liber
in fine mortem Creusæ continet: tertius
Anchisæ, quartus Didonis, quintus Pa-
linuri, sextus interitum Marcelli, septi-
mus ante Catalogum, recitat eadem
Galesi & Almonis, octauus interitum
Caci, nonus præter occisionem Nisi &
Euryali, etiam circa finem Numani ca-
sû exponit. Decimus verò morte Me-
zentij, vndecimus nece Camillæ, duo-
decimus cæde Turni finitur. Hæc co-
gitatio eò me impulit, nobilissime Ro-
secranzi, vt de Virgilians Aeneide in
Tragœdias redigenda iam olim medi-
tari mecum cœperim. Nam eodem mo-
do Euripidem & Sophoclem, suas ex
Homero confecisse Tragœdias animad-
verto, quo Cæcilius, Actius, Ennius, &
alij sua cõposuerunt apud Latinos Dra-
mata. Nec dubito, quin hisce initijs co-
thurnatus Seneca, ad Latinam Tragœdi-
am scribendâ nunc olim prodierit. Quo-
rum ego exemplum imitari constituo, &
quidẽ multò, quàm illi fecerunt, libertus:
dum

PRÆFATIO

hunc istud consequar, quod quaerito.
Volo enim iuventutem exercere in mea
schola Poëtica, vt primò ediscant Vir-
gilij phrasin, & genus illud dicēdi gran-
diloquum, ac numeris vincitum. Deinde
volo illos hæc eadem, quæ edidicerunt,
in scena recitare: vt non solùm memo-
ria illorum crebro vsu acuatur: sed etiã
decori gestus et apta pronuntiatio con-
doceatur. Volo denique animũ accendi
& excitari in tenera ætate, vt aliquan-
do viri facti, promptiũs & cordatiũs co-
ram alijs, præsertim in coetibus & con-
uentibus publicis, loquantur. Hoc animi
mei propositum nulli bono ac sapienti
displiciturum esse arbitror. Primam ve-
rò nunc edo è quarto libro Tragœdiam,
in quo explicando, & paraphrasi red-
dendo, nunc versor. Vbi videro hanc
operam meam viris bonis probari; &
studiosæ iuventuti nõ esse inutilem: idẽ
præstabo in cæteris omnibus, q̃ in hoc
quarto libro præstiti. Cæterũ, cur tuo
potissimũ nomini has Tragœdiarum
primitias

PRÆFATIO.

primitias voluerim dedicare, causæ sunt
 variæ & multiplicēs. Primùm enim, cum
 tu sis ex illorum grege, qui me Casar-
 ris cōmentarios de bello Gallico expli-
 cantem audiunt: volo hunc ingenij mei
 qualem cumq; foetum, mei in te, tuiq; si-
 miles, animi esse pignus, & sempiternū
 monumētum. Nam meos ego auditores
 & amo & diligo: vt qui non modò illo-
 rū linguas eleganti oratione, ex Casar-
 ris & Virgilij libris, sed etiam vitam &
 mores eorundem, propositis exemplis
 virtutum ex iisdem, informare studeo.
 Deinde, cum tu sis ortu nobili satus, &
 antiquis maiorū imaginibus niteas, vo-
 lo hanc προσφώνησιν meæ in te, tuiq; si-
 miles, obseruantia publicum esse testi-
 monium. Omnes enim, qui genus suum
 præclarè factis, virtutūq; & optimarū
 artium & linguarū studio condecorant,
 ex animo colo, veneror, & ab omnibus
 bonis colī atq; obseruari volo & iubeo.
 Fuere tales apud nos, supericribus an-
 nis, tui populares, Bionones: verè no-
 biles

P R Æ F A T I O :

biles adolescentes : & præceptor illorū
ipse etiam nobilis , ac vir apprimè do-
ctus : quorū memoriā nulla dies animo
meo vnquam eximet. Fuit talis & Fri-
sius : næ doctus & modestus è nobilitate
Danica iuuenis : cuius ego ex ore
nunquam culpam audiui orationem
pro manare. Accedit huc, quod Patrem
tu habes GEORGIVM ROSÆCRANTZIVM:
virū sinceræ religionis studiosissimū,
& magnum pietate, consilio, doctrina, re-
rumq; vsu: lumen totius Daniæ, & Re-
giæ Maiestati à secretioribus regni cō-
silijs: Huius te vestigijs insistere, & op-
timarum virtutum studio ad eundē sco-
pum, quem ille attigit , tam diligenter
collimare, iure optimo omnes boni læ-
tantur: tibiq; prosperū negociorum suc-
cessum, & inoffensæ vitæ curriculum ex
animo mecum optant. Accipias igitur
æquo animo, quidquid hoc est charta-
cei muneris : & libri huius pretium non
ex mole, sed ex opere: studium verò au-
toris ex voluntate, non ex facto, iudica.

A iiij

DEVS

PRÆFATIO:

DEVS te, vnà cum præceptore tuo, N^{ro}
COLAO FREICAGIO HADELENSI, viro pie-
tatis, religionis, & omnium virtutum,
seruantissimo, multaq; eruditione præ-
stantissimo, tueatur ac protegat: saluo-
q; & incolumes ambos in patriam redur-
cat: & omnia coepta vestra dirigat ad no-
minis sui gloriam: ad Ecclesiæ
Rei q; Publ. utilitatem: ad
familiæ ornamentum: ad
salutem animarum
sempiter-
nam.

Tubingæ, 26. Iunij. Anno 1681.